

MEREL VAN
VROONHOVEN:

*Tk voel
me weer
jong,
omdat
ik een
beginner
ben'*

DE KEUZE van JE LEVEN

Hoe dichterbij de 50 naderden, hoe meer het ging kriebelen. Deze vrouwen volgden hun hart, gooiden het roer om en schreven er een boek over.

OMDAT JE ALTIJD EEN KEUZE HEBT.

Tekst: *Elleke van Duin*
Fotografie: *Roger Neve*

JAS Samsøe & Samsøe.
BROEK en BLOUSE
Modström.

Over haar leven als directeur, haar dilemma's en uiteindelijke bestemming voor de klas gaat haar boek *De Stap* (2021).

van betekenis te zijn. Ik wilde een concrete bijdrage leveren aan een wereld waarin iedereen ertoe doet en niet alleen mensen die goed presteren of bepaalde privileges hebben. Want die had ik. Ik hoorde bij de happy few en zat in een bubbel. Door de positieve schoolervaring van mijn eigen zoon, die autisme heeft, sta ik nu voor een klas met kinderen met autisme. **Het leraarschap heeft al mijn verwachtingen overtroffen.** Kinderen zijn heel puur. Als het niet goed gaat, hoor je dat meteen.

Of ik trots op mezelf ben? Zo kijk ik niet, dat suggereert te veel een eigen verdienste. Toeval en geluk zijn minstens zo bepalend. De prestatieverschappij wil ons anders doen geloven: als je maar je best doet en je kansen pakt, heb je het leven in eigen hand.'

EEN SERIEUS VAK

'Maar de waarheid is, dat als je wieg ergens staat waar de omstandigheden minder kansrijk zijn, je ook minder kansen krijgt. Inkomensverschillen en kansongelijkheid in Nederland nemen toe. In

MEREL VAN VROONHOVEN (53)

Na twintig jaar steeds hogere posities in het bedrijfsleven, waarvan vijf jaar bestuursvoorzitterschap van de AFM, maakte ze de keuze om leraar te worden in het speciaal onderwijs.

al die jaren in Raden van Bestuur bereikte ik een punt waarop ik besloot om op individueel niveau

mijn klas zitten kinderen die gaten in hun sokken hebben, omdat er geen geld is voor nieuwe kleren. Tijdens de lockdown werd een jongen uit mijn stakklas met zijn zusje uit huis geplaatst, omdat ze thuis niets te eten kregen. Ik begeleid een jongen die met zijn moeder en vier zusjes op 35 vierkante meter woont. Hij gaat niet op vakantie en heeft geen fiets. Voor mij waren dat altijd abstracte gevallen. Nu zit zo'n kind op twee meter afstand in mijn klas. Juist voor zulke kinderen is goed onderwijs belangrijk. Het lerarentekort, met name in achterstandswijken en in het speciaal onderwijs, is schrijnend. Door ook mijn bestuurlijke netwerken en vaardigheden in te blijven zetten, hoop ik dat zichtbaar te maken. Laten we ophouden met alleen maar plannen te maken in onze ivoren torens, maar ook eens in het werkveld kijken. Ik heb jarenlang in een frame gezeten, wilde per se de top bereiken. Dan heb je impact, dacht ik. Maar nu merk ik: je hoeft niet de baas te zijn om verschil te maken. Bang om ouder te worden ben ik niet. Want je kunt altijd opnieuw beginnen. Ik voel me weer jong. Omdat ik een beginner ben. Een ervaren beginner. Het vak van onderwijzer is serieus en moeilijk, dat kun je niet zomaar omdat je hoog in de boom hebt gezeten bij de ING of de Nederlandse Spoorwegen. Gelukkig heb ik niet meer de stress of ik het allemaal wel goed doe. Ik kan er nu om lachen als het uit de hand loopt in de klas. Ik heb geleerd mijn controledrang los te laten, met mildheid naar mezelf te kijken.' ●